

Miniopterus Ursinii Bonaparte, Icon. Faun. Ital., 1837.

Vespertilio Orsinii Temminck, Monogr. Mamm., t. II, p. 179, 212 y 268; 1839.

Miniopterus Schreibersi Cabrera, Mem. Soc. Esp. H. N., t. II, p. 284, 1904.

En unas cuevas ó minas abandonadas de las inmediaciones del Parque Güell se encuentra esta especie en gran cantidad, como he podido comprobar gracias á varios ejemplares cedidos por el señor Espinosa.

10. NYCTINOMUS CESTONII

Dinops Cestonii Savi, N. G. de Lett., p. 230, 1825.

Dysopes Rüppelli Temnick, Monogr. Mamm., t. II, p. 224, 1839.

Nyctinomus insignis Blyth, Cat. Mam. Mus. S. Beng., p. 29, 1863.

Nyctinomus Cestonii Cabrera, Mem. Soc. Esp. H. N., t. II, p. 286, 1904.

Citado por el Sr. Cabrera Latorre en su Memoria como de Cataluña; pero sin fijar localidad y recogido en el Masnou por el Sr. Soler y Pujol, quien me facilitó un soberbio ejemplar para su determinación y estudio. Según observaciones de D. Salvador Maluquer, esta hermosa especie, la más grande de los murciélagos catalanes, es muy frecuente en dicha localidad y en sus alrededores, viéndosele durante el crepúsculo volar pausadamente y por parejas; su abundancia es tan grande, que por ella y por su gran envergadura ha llegado á llamar la atención del vulgo, que fantasea sobre ella, llevado del amor, innato en los hombres, hacia todo lo fantástico y misterioso.

LAS CICINDELAS CATALANAS

C. Paludosa Duf. y aberr.

per **Asenci Codina**

Aqueixa cicindela 's troba plenament representada á Catalunya. Ja els Srs. Cuní, y Martorell y Peña en el seu "Cat. met. y raz. de los Col. obs. en Cataluña", p. 5, citan la *C. paludosa* Duf. y las abe-

rracions de dibuix *scalaris* Dej. y *sabulicola* Waltl. Desde les hores ensá s' han batejat encara altres aberracions: la de dibuix *Hopfgarteni* Beuth. y las de color *viridis* Beuth. y *coerulea* Beuth.

Dufour ya descrigué en la diagnosis de la séva *C. paludosa* An. Sc. phys. VI. 20. 318., tótes les aberracions de color y dibuix, per lo tant, lo millor es anomenar á cada individu senzillament *C. paludosa* Duf., sóls els altres noms han devingut sinónims!

Veus aquí els noms especials:

Els exemplars bronzejats, tot lo més lleugerament verdosos en lo cay y escut del coll, ab les mácules completament separades = *C. paludosa* Duf. l. c. tipo f. 1.

Els mateixos ab la forma de dibuix humeral-semicircunflexa ó sía ab les mácules humeral y mitjanes juntes y l' apical separada, afortunadament no tenen nom especial f. 2.

Els mateixos exemplars ab la forma de dibuix apical-semicircunflexa ó sía ab les mácules apical y mitjane juntes y la humeral separada = a. *sabulicola* Waltl. Reis: II. 51. f. 3.

Els mateixos exemplars ab la forma de dibuix circunflexa ó sía ab les tres mácules reunides = a. *Hopfgarteni* Beuth. E. N. 1890. 92. f. 4.

Els exemplars verts obscur ab la forma de dibuix humeral-semicircunflexa = a *scalaris* Dej. Spec. I. 137. y els mateixos vert clar = a. *Dufouri* Beuth. E. N. 1890. 92.

Els mateixos vert clar sobre dibuix variable = a. *viridis* Beuth. E. N. 1894. 263.

Els exemplars blavenchs ab dibuix variable = a. *coerulea* Beuth. E. N. 1894. 263.

Afortunadament, també, no hi ha noms especials per els exemplars verts y blavenchs ab dibuixos de formes en correlació ab els diels bronzejats, per lo tant un nom per tots els verts es a. *viridis* Beuth., y per tots els blavenchs, a. *coerulea* Beuth.

Sabut qu' el dibuix es excessivament variable per totes las especies del género *Cicindela*, tots aqueixos noms per cada aberració son supérflus, quedant completament d'acord ab el criteri del Dr. W. Horn.

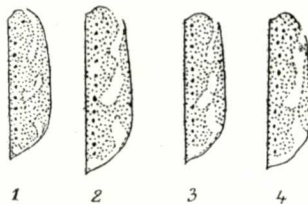
Aqueixa *cicindela* viu solament en el sud de Fransa y á España en las costas aprop del mar. Cap de las aberracions transcrites es rassa local, totes elles 's troben juntes y no escasses ab el tipo.

Aquí á Catalunya se la troba desde la segona quincena de

Juny hasta á mitjans de Setembre molt abundant en llocs pantanosos y palúdichs — d' aquí 'l seu nom — propers al mar, corrent pèls camins y llocs fressats en terrenos argilosos y entre herbes altes y jonchs, ahont procura dissimularse quant 's veu perseguida; a Can Tunis, Camp de la bota, hasta vorejar el riu Besòs, Prat, desembocadura del riu Llobregat, cap á la farola y cap á Remolá, etc.

Quant el sol calenta, es difícil capturarla, donchs dona fortes y repetides volades, per lo que sempre he procurat trobarla en días nuvolosos, en els quals se deixa agafar, ó usant de la mànega quant emprent el vol. En els llocs indicats 's troben totes les aberracions de color y dibuix junt ab la forma tipo, que acostuma aquí á esser la mes escassa, després de la a. *viridis*, y la més escassa encare a. *coerulea*. Es frequent trobar en un mateix individu distinta forma de dibuix en cada un dels élitres; aqueixos exemplars s' els anomena de dibuix transitori.

La confluència de les màcules en aqueixa cicindela s' opera sempre de baix en alt, aixó es, las màcules apical ó mitjana se junten ab la seva vehina superior corresponent, per medi d' un fí perllongament extern superior, mentre el nucli intern inferior de cada una d' elles queda sense una deformació apreciable; consideris sinó en la *paludosa* tipo f. 1. y en la forma humeral-semicircunflexa f. 2., com la màcula apical en forma de afilada punta de llanza, amenassa invadir á la màcula mitjana y en la circunflexa forma f. 4, com els tres nuclis quedan completament reconeguts, després de la unió de les tres màcules, per el fí perllongament citat.

La taula de la *C. paludosa* Duf. es aquesta:

C. paludosa Duf.

a. *sabulicola* Waltl.

a. *Hopfgarteni* Beuth.

a. *scalaris* Dej.

Dufouri Beuth.

a. *viridis* Beuth.

a. *coerulea* Beuth.

Camp de la bota—Besós; desembocadura del Llobregat—farola—Remolá; Prat, etc.

Mongat Mars de 1910.

NOTES SOBRE LA "FLORA DE BAGES"

per Pius Font Quer

Referent an aquesta comarca, hi ha publicat un treball especial, la "Flora del Pla de Bages", degut al Dr. Sallent. En aquest treball hi son citades 835 espècies, entre les quals n'hi han un centenar de cultivades. Fora dels que fan referència al Montserrat, no tinc notícia de cap més treball especial de Bages.

En aquestes notes, citem totes les plantes que no son mencionades en la "Flora del Pla de Bages", que hem trovades en el "Pla" ó pels vols del "Pla"; y aquelles altres, rares en la comarca, que hem vist en alguna nova localitat.

Del Montcau, La Mata, y montanyes veïnes del orient de Bages, que confronten am la part occidental del Vallés, tant seguida pel Dr. Cadevall, mencioném també les espècies que no hi han sigut citades, encara que s'hagin citat al Ubach, S. Llorens, etc.

1.—*Pteris aquilina* L.

Castellgalí, vora 'l gore salat; Talamanca; abundantíssima en les vores del Calders.

2.—*Scolopendrium officinale* Sm.

Montcau; Mura.—Juliol.

3.—*Carex digitata* L.

Mura, Montcau, comú.—Abril—Maig.

4.—*Cyperus globosus* All.

Regadiu de Manresa, cap al Pont llarc; vora 'l Cardoner, Condals; riera de Mura.—Setembre—Octubre.

5.—*Anthoxanthum odoratum* L.

Montcau.—Juliol.